

på listen, således at disse kan tilkaldes ved behandlingen af sager, hvor kendskab til foretagender af nævnte art er af betydning. Endvidere foreslås det fastsat, at personer, der opføres på de lister, som opstilles efter forhandling med de større lejerorganisationer m. v. skal være lejere, der ikke tilige er udlejere. Om overgangsregler vedrørende de nævnte ændringer henvises til § 155.

I stk. 5 foreslås det fastslået, at det ved tilkaldelsen af lægdommere skal tilstræbes, at der i de enkelte sager tilkaldes sådanne personer, som har særligt kendskab til forholdene i lejemål af den art — f. eks. beboelseslejemål, erhvervslejemål, lejemål i et socialt boligforetagende o. s. v. — som sagen angår. Lægdommere, som er optaget på listen efter forhandling med større sammenslutninger af sociale boligforetagender, bør herefter i almindelighed tilkaldes ved behandlingen af sager om lejemål i sociale boligforetagender, men ikke i andre.

Til § 95.

Ved lov nr. 220 af 7. juni 1952 om ændringer i lov om rettens pleje er bestemmelserne om forligsmæg-

ling ved kommission ophævet og forligsmægling i alle retssager henlagt til retten. Den særlige regel i l. 55, § 121, stk. 4, hvorefter forligsmægling i boligretssager foretages af boligretten, er herefter overflødig og er derfor udgået.

Bestemmelsen svarer i øvrigt til l. 55, § 121.

Til §§ 96-98.

Bestemmelserne svarer til l. 55, §§ 122-124.

Til § 99.

For at undgå uheldige kontraktsaffattelser har man fundet det rimeligt at lade den hidtidige bestemmelse i l. 55, § 125, hvorefter boligministeren kan autorisere trykte blanketter til lejekontrakter, afløse af en regel om, at trykte kontraktsformularer kun kan anvendes, såfremt de er autoriserede.

Til § 100.

Bestemmelsen svarer til l. 55 § 126, dog at reglen om straf for overtrædelse af forskrifterne, som i l. 55 fandtes i § 155, af praktiske grunde er optaget direkte i bestemmelsen som et nyt stk.

Til Andet afsnit.

Midlertidige bestemmelser om leje.

I dette afsnit er i kapitel XVII og XVIII optaget de af manglen på boliger nødvendiggjorte ekstraordinære bestemmelser om huslejenævn, indskrænkninger i adgangen til lejeforhøjelse (det såkaldte huslestopt) samt de i tilslutning hertil indførte regler om forbud mod dusør m. v. ved formidling af lejemål. Endvidere er til håndhævelsen af reglerne optaget bestemmelser om straf m. v. De pågældende bestemmelser svarer med de i bemærkningerne til de enkelte bestemmelser angivne undtagelser til den hidtidige lovgivning.

Endvidere er i afsnittet i kapitel XIX, der er nyt, optaget bestemmelser, der giver huslejenævnene beføjelser til at sikre rimelige lejevilkår i områder, hvor reglerne om huslestoppet m. v. ophæves.

Til kapitel XVII.

Om huslejenævn.

Ved bestemmelserne i dette kapitel foreslås den hidtidige huslejenævnensordning opretholdt i alle kommuner, jfr. dog § 101, stk. 2, og bemærkningerne hertil.

Til §§ 101-102.

Bestemmelserne svarer til l. 55, §§ 70-71, dog at det ved en ny bestemmelse i § 101, stk. 2, foreslås fastsat, at huslejenævnene bortfalder med udgangen af marts måned 1961 i kommuner med et indbyggerantal på indtil 3 000, hvor huslejerestriktionerne ikke er gældende. Denne bestemmelse står i forbindelse med, at nævnenes beføjelser ifølge reglerne i kapitel XIX ophører at have gyldighed til dette tidspunkt i de pågældende kommuner, jfr. § 122, stk. 2.

Til §§ 103-105.

Bestemmelserne svarer til l. 55, §§ 80-82.

Til kapitel XVIII.

Om indskrænkninger i adgangen til lejeforhøjelser m. v.

Ved reglerne i nærværende kapitel, jfr. § 106, begrænses de ekstraordinære bestemmelser om huslestopt, forudbetaling af husleje, dusør m. v. til kun at gælde i kommuner med mere end 3 000 indbyggere. For at undgå, at der i kommuner, hvor